

РЕШЕНИЕ

№ 355

гр. София, 12.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 19.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **6840** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 172, ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/. Жалбоподателят Л. А. Н., [ЕГН], с адрес за призоваване в [населено място], [улица], ет.1, ап. 3, оспорва Заповед за прилагане на принудителна административна мярка(ЗПАМ) №1818/20.06.2023 г. по чл.171, т.1, б.Б от ЗДвП, с която на лицето е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС за не повече от 18 месеца, издадена от мл.автоконтрольор в отдел ПП при СДВР. Жалбоподателят счита, че заповедта е незаконосъобразна и противоречаща на процесуалните правила и материалния закон, поради което моли съдът да я отмени. Ответникът мл.автоконтрольор при Отдел "Пътна полиция" при СДВР, редовно призован за производство, не се явява и не взема становище по жалбата. Софийска градска прокуратура, редовно уведомена на основание [чл. 16 от АПК](#), не изпраща представител и не прави искане за конституиране като страна в процеса. Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на [чл. 235, ал. 1 от ГПК](#) във вр. с [чл. 144 от АПК](#), събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:
Със Заповед с номер № 1818/20.06.2023 г. на мл.автоконтрольор Б. М. при Отдел "Пътна полиция" при СДВР, спрямо жалбоподателя била приложена принудителна административна мярка по чл.171, ал.1, т.1, б.“б“ от ЗДвП - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца . В заповедта е посочено, че на 20.06.2023 г. против Л. А.

Н. е съставен АУАН № 763335 затова, че около 20:25 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], управлява лек автомобил „С. ДС 4“ с ДК [рег.номер на МПС] , след употреба на алкохол, като при извършена проверка с техническо средство алкотест дрегер 7510 с фабричен номер ARNA 0141 и проба №2185 в 20:57 ч., е отчетен положителен резултат за употреба на алкохол над 1,2 на хиляда.

На водача е издаден е Талон за Медицинско Изследване № 0176897 за УМБАЛ „Св.А.“ и връчени 7 броя холограмни стикера.

По делото е приложен Протокол за химическо изследване за определяне концентрацията на алкохол в кръвта №302/21.06.2023 г., видно от който във взетата кръвна проба на Н. е доказан етилов алкохол в количество 3,47 ‰.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Процесната заповед е връчена на жалбоподателя на 20.06.2023 г. Жалбата е депозирана в съда 04.07.2023 г., поради което съдът намира, че същата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно [чл. 168, ал. 1 от АПК](#) съдебният контрол за законосъобразност на административните актове обхваща проверка за компетентност на органа издател, спазване на предвидената от закона форма, административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и неговата цел.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен административен орган – мл.автоконтрольор при Отдел "Пътна полиция" при СДВР, който е надлежно оправомощен да прилага принудителни административни мерки /ПАМ/ по [ЗДвП](#) съгласно приложените Заповед №8121з-1496/06.12.2016 г. и № 8121з-1524/09.12.2016 г. на Министъра на вътрешните работи, Заповед №513з-1618/26.02.2018 г. на Директора на СДВР.

Релевантно за делото е да се установи, дали при издаването на административният акт са спазени предписаните от закона писмена форма и изискванията за съдържание по [чл. 59, ал. 2 от АПК](#), както и дали заповедта за налагане на ПАМ съдържа описание на конкретни факти и обстоятелства, които обезпечават правото на защита на жалбоподателя, респ. съдебния контрол за спазването на чл.171, ал.1, т.1, б.Б от ЗДвП.

При издаването на административния акт е спазена предписаната от закона писмена форма, както и изискванията за съдържание по [чл. 59, ал. 2 от АПК](#). Доводите в жалбата за нарушение на [чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК](#) са неоснователни. Цитираната норма въвежда изискване по отношение формата и съдържанието на административния акт, което касае изложение на конкретни фактически основания по начин, който позволява на засегнатото лице да упражни адекватно правото си на защита и на съда да осъществени контрол за наличието на материалноправните предпоставки за неговото издаване.

В рамките на производството при доказателствена тежест на административния орган да установи по реда на чл.171 от АПК, фактическите обстоятелства, въз основа на които същият е издал оспорения административен акт същият, стори това по убедителен начин. От приетите писмени доказателства по преписката се установява, че на 20.06.2023 г. против Л. А. Н. е съставен АУАН № 763335 затова, че около 20:25 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], управлява лек автомобил „С. ДС 4“ с ДК [рег.номер на МПС] , след употреба на

алкохол, като при извършена проверка с техническо средство алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер ARNA 0141 и проба №2185 в 20:57 ч., е отчетен положителен резултат за употреба на алкохол. Тази фактическа обстановка се потвърждава както от съдържанието на АУАН № 763335/20.06.2023 г., който жалбоподателят е получил без възражения и е подписал същия.

Фактическата обстановка се потвърждава и от приложения по делото Протокол за химическо изследване от за определяне концентрацията на алкохол в кръвта №302/21.06.2023 г. от УМБАЛ „Св.А.“, видно от който във взетата кръвна проба на Н. е доказан етилов алкохол в количество 3,47 ‰.

Разпоредбата на чл.171, ал.1, т.1, б.“б”, от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки- временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, считано от датата на отнемане, в случаите на установяване на употребата на алкохол над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух.

От събраните в рамките на производството писмени доказателства по безспорен начин се установи, че на дата 20.06.2023 г. Н. е управлявал моторно превозно средство, след употребата на алкохол над 0,5 на хиляда, т.е. налице са всички изискуеми от закона предпоставки за издаването на заповедта за ПАМ.

При горните съображения, съдът с оглед цялостната проверка, която извършва за действителност и законосъобразност на оспорения административен акт, съдът приема, че същата не е нищожна, както и са спазени изискванията за законосъобразността ѝ по [чл. 146 от АПК](#). Същата е постановена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съобразена е с целта на закона.

С оглед на всичко изложено по-горе, оспорването на процесната заповед за налагане на ПАМ е неоснователно и следва да се отхвърли.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Л. А. Н., [ЕГН], с адрес за призоваване в [населено място], [улица], ет.1, ап. 3, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка(ЗПАМ) №1818/20.06.2023 г. по чл.171, т.1, б.Б от ЗДвП, с която на лицето е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС за не повече от 18 месеца, издадена от м.автоконтрольор в отдел ПП при СДВР.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ:

